

[Gade]

at vente og se. Tiden er i stedet til at gå i gang og se, om vi får resultaterne.

Et lille eksempel: hvorfor vedtager vi ikke sprøjtefri zoner også omkring levende hegn? Lad det køre 2-3 år, og lad os så se, hvordan det virker, om det giver os problemer, i stedet for at sige, at nu skal vi vente 3-4 år, og så skal vi måske gøre det, som vi vel alle sammen inderst inde godt ved er nødvendigt, nemlig forbyde sprøjtning i disse zoner. Lad os vende bøtten! Problemerne er alvorlige nok til det, og vi synes, det er det, vi skulle gøre.

Som det er fremgået, ville vi gerne have stemt for en mere vidtgående dagsorden end den, der ligger på bordet, men vi er glade for, at det i dagsordenen klart tilkendegives, at den øvre grænse for afgiften skal væk, så vi stemmer for den dagsorden, som er foreslået.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at tidtagingsuret er gået i stykker, og jeg vil derfor på anden måde prøve at administrere taletiden så rimeligt og retfærdigt, som det lader sig gøre.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Ja men så håber jeg da, den kan blive lang, når uret er gået i stå, men jeg skal nu prøve at gøre det kort.

Hr. Gade sagde, at de tal, jeg havde henvist til fra det lille hæfte, vi har fået, ikke var relevante. De tal, han havde fundet, var mere relevante. Jeg må gøre hr. Gade opmærksom på, at jeg også sagde, at de økonomiske midler, man brugte til bekæmpelsesmidler, var stigende i de tre år, der er gået, men at de stagnerer i år, og at forbruget er absolut faldende. Der ligger store lagre, og hr. Gade henviser til, hvor meget der bliver brugt pr. planteproduktion, men det betyder jo ikke, at landmanden har lyst til at bruge det hele; det hænger måske sammen med, at der er foregået en form for plansprøjtning, men det gør der ikke mere. Nu bliver det varslet, og så bruger man kun det nødvendige. Hr. Gade kan være helt sikker på, at når tallene kommer for 1985, vil det være helt andre tal, fordi der er brugt mindre mængder.

Hr. Gade sagde, at det var på høje tid, og det forstår jeg godt. Jeg skal da til hr. Gade sige, at han var før ude end hr. Hjortnæs med det beslutningsforslag, som vi drøftede sidste år. Hr. Hjortnæs har lige bestemt ramt at komme med beslutningsforslaget på det tidspunkt, da der statistisk er anvendt det højeste antal kilo og kroner til bekæmpelsesmidler. Men tallene er på vej nedad i 1985, og hvis hr. Hjortnæs havde ventet 14 dage eller 3 uger, havde man måske fået tallene for 1985, og så havde det hele ikke været så meget på høje tid, for så var kurven på vej nedad. Det var sådan set det, ministeren var inde på, og det, jeg også har været inde på; kurven er på vej nedad, og dér må man nok sige; at de, der producerer bekæmpelsesmidlerne, har været lidt længe om at komme med på vognen, men de er også med på vognen nu, og derfor tror og håber jeg, at tingene løser sig af sig selv.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg tror, hr. Sønderby har ret i, at antallet af tons virksomt stof vil gå ned. Det, jeg henviste til, var derfor også det, som center for jordøkologi har fremført, en anden belastningsmetode, det, de kalder en behandlingsindeks - det står på side 7 i bilag 3 til ministerens redegørelse - og jeg vil spørge ministeren, om han ikke er enig i, at belastningsindeksen er et godt måleinstrument for, hvor alvorligt dette problem er, et bedre måleinstrument end antallet af tons virksomt stof. Det siger jeg, fordi center for jordøkologi fremførte, at en nedgang eller stagnering i forbruget af tons virksomt stof ikke nødvendigvis behøver at betyde, at antallet af behandlinger er indskrænket, eller at miljøbelastningen er blevet mindre. Det er jo netop med den beregningsmetode, man ser den voldsomme stigning fra 1981 til 1984 for alle midler.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

I diskussionen før var hr. Gade meget inde på, at det var brugeren, der måske mest af hensyn til fortjenesten skulle foretage disse bekæmpelsesforanstaltninger, og at de tal, jeg havde fremme, var de økonomiske ressour-